

legenhed gav her fra Katederet, kunde det ærede Medlem have sparet sig, dels fordi det ikke er mig ubekendt, hvem der regerede og havde Flertal i 1892, dels fordi det ikke har rokket det allermindste ved Rigtigheden af det, jeg har sagt. Det er nemlig radikale Jurister, som har haft Hovedindflydelsen paa Søloven af 1892, og denne Lov var den Gang et meget væsentligt Fremskridt fra den tidligere Tilstand og for mange hyperkonservative et alt for stort Fremskridt, og jeg hævder, at Søloven af 1892, som jeg dog maaske har haft noget mere praktisk Anvendelse for end det ærede Medlem, har gjort ikke saa ringe Gavn og kunde have gjort mere endnu, ogsaa i Søfolkenes Interesse, hvis den altid var blevet anvendt efter sin Aand.

Med samme Overlegenhed talte det ærede Medlem om den Indflydelse, som han troede, jeg var saa angst for ikke at faa paa den foreliggende Sag. Derom kan jo det ærede Medlem ikke have ret megen Forestilling — jeg mener om, hvad jeg har ønsket i saa Henseende. Men hvorledes det ærede Medlem, naar han nu her har fremsat som sin Mening, at Sagen skulde gaa til Finansudvalget og derefter fremkomme igen som et Forslag for Rigsdagen fremfor straks at sendes i et særligt Udvalg, kan kalde en saadan Fremgangsmaade andet end et Omsvøb, det begriber jeg slet ikke, og naar jeg tænker paa det ærede Medlems første Udtalelse, hvor han stadigvæk fortalte, at det var ikke Ord, det drejede sig om — jeg synes for Resten ikke, de Ord, jeg brugte til Motivering, var saa mange —, det var ikke Ord, men det var Handling, saa forkommer det mig, at Handlingen for det første har ladet vente længe paa sig fra radikal Side, og dernæst, at den sjokker omkring paa temmelig svage Ben, naar den skal gaa den lange Omvej gennem Finansudvalget for saa at havne i et Forslag her i Tinget.

P. Andersen: Jeg vil udtale min Tilfredshed og Tak til de højtærede Ministre for de Besvarelser, der kom paa de Forespørgsler, jeg har stillet. Jeg vil dernæst gerne spørge det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel), om man fra konservativ Side vil kunne yde Sømandsstanden den Anerkendelse, den mest ønsker, nemlig Ophævelse af Søloven. Dette Spørgsmaal er af væsentlig Betydning, naar der er Tale om en offentlig Anerkendelse. Hvem der har Hovedæren eller Hovedparten af Skylden for Udarbejdelsen af Søloven af 1892, kan være ganske ligegyldigt; den er 26 Aar gammel, og alene af den Grund er den

moden til en Afløsning. Naar de gode Beskyttelsesregler for Sømandene, som findes i denne Lov, og ganske særlig med Hensyn til de Forhold, der staa i Forbindelse med Serveringen og Tilberedningen af Maden, bliver saa daarligt benyttet af Søfolkene, som Tilfældet er, skyldes det netop de Omstændigheder, jeg ikke fik Lejlighed til at omtale, idet den højtærede Formand gentagne Gange stoppede mig i min Motivering af, at man kunde ønske Søloven ophævet.

Det ærede Medlem udtalte ydermere, at det altid var ubehageligt at leve om Bord i et Skib. Ja vel, men saa maa man gøre Forholdene saa behagelige som muligt for dem, der er tvungne til at være der, og navnlig for dem, der skal arbejde der. Det ærede Medlem taalte om, at han ofte, naar han rejste paa første Plads, gik hen og lagde sig et andet Sted end i sin Køje, men jeg tvivler dog om, at han nogen Sinde har lagt sig paa en Kulbunke i Fyrrummet.

Det ærede Medlem tager fejl, naar han har ment, jeg var ked af at skulle tale imod Nedsættelsen af et særligt Udvalg; naar det ærede Medlem har faaet det Indtryk af mig, kommer det ganske simpelt af den Omstændighed, at jeg, som jeg har berørt, gentagne Gange blev stoppet af Formanden. Det maa formodentlig ligge i, at der maa være stor Forskel paa at behandle Forslag om at faa nedsat en Skolekommission og Forslag om at faa nedsat et Udvalg til Behandling af en Lov vedrørende Søfolk.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fraenkel): Jeg tør, uden at have konfereret med Partiet, svare det ærede Medlem, at jeg føler mig overbevist om, at mit Parti med Glæde vil gaa med til at søge at faa en Revision af Søloven af 1892, ligesom vi gerne vil gaa med til Forbedringer af enhver anden Lov, der trænger til en Forbedring. Jeg ønsker dog at sige til det ærede Medlem, der lige talte, at det, der kan ankes over fra Søfolks Side om Bord i Skibe, er navnlig, tror jeg, Lukaf-Forholdene; men dem er der meget mere Anledning til at anke over paa de smaa Rederiers Skibe end paa de store Rederiers Skibe, idet de store Rederier har moderne indrettede Baade. Naar der har været Spektakler om Bord paa Grund af saadanne Forhold, har det efter min Erfaring netop altid været i saadanne Smaarederiers Skibe. Og dette er jo ganske naturligt idet det tekniske Apparat for disse Smaarederiers Skibe ikke er saa